

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Intemeietori: Dr. I. Broșu și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:
 32 Cor. în vechiul regat 20 Lei
 16 Cor. " " " " 10 Lei
 10 Cor. " " " " 6 Lei
 Abonamentele să se trimită la adresa:
 "GAZETA POPORULUI", Sibiu.

Adresa noastră e:
 "GAZETA POPORULUI"
 Sibiu, Strada Urezului Nr. 41.
 Apare în fiecare Duminică.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
 Administrația gazetei.
 Un cuvânt cu litere mărunte întâi-oră 60 fil.
 a doua și a treia-oră 50 fileri

S'asterne iarna peste noi.

După muncă încordată urmează răpaus și odihnă. Răpausul și odihna nu e lene și trândăvie ci o pregătire pentru o nouă încordare. Acestea le cere omul, animalul dar le pretinde și pământul, la sinul căruia trăim și care ne hrănește. Priviți-l cât e de pustiu, vested și tăcut! Își așteaptă fierea gingașul de moarte, să-și închiză ochii, să se odichnească. Își așteaptă nămeții de zăpadă și se pregătește de viitor și de urgie. Acestea le așteaptă și împăcată în sine se bucură de odihnă. La primăvară se gata să fie mai frumoasă, mai fermecătoare, mai bogată în bunătați. Flori și cântece va imbia celor ce vor mai stunge primăvara.

Atotputernice și înțelepte Dumnezeu, care trimiți primăvara și sameni nădejdea unui fericit viitor și mângâi truda și suferințele trecutului cu bucuriile de care ne vom împărtași cei cari vom mai fi!

După o încordare, la care ne-a oțelit nădejdea izbizii ni se pare că peste noi încă s'a așternut o iarnă, cu oboeală moleșitoare. Ni se pare că e pustie și tristă privelește viața și stările de train nemulțumitoare.

Nu este așa și nu poate fi așa.

E adevărat că în răboiu omul a făcut mai mult decât a crezut că poate. Și s'a oboșit. Priviți la sat, omul în lefteria sa! În cursul răboiului câte nu i s'au prăbușit cu câtă anevoie și le pune iar în rândul!

Nu este de lucru? Sau fără încordare putem dovedi câtă hărnicie este în noi?

În timpul lung de iarnă să ne îngrijim de școală copiilor, de rânduirea afacerilor obștești pentru cari avem răgaz.

Nu în crășme și în jocuri și în gâlcevi, în așățarea patimilor diabolice din om să potrecerea lungilor seri de iarnă, cari ne ticăloșesc, ci în muncă spre luminarea minții și a năvăririi bune a oame-nilor.

Este vremea, în care cu toții să ne cugetăm asupra rețelilor și neajunsurilor noastre și să căutăm o stavilire și o vindecare timpurie.

Să îndreptăm privirea asupra unor în-țrjitore semne rele.

Părăsirea ocupației noastre strămoșești și alergarea după slujbe de domnie.

Mulți oameni socotesc, că viața dela sate și plugăria nu mai fac pa-răle și e mai bună o slujbă la tren, la jandarmi, la miliție, slugă la oraș

ori scriitor de cancelarie. Cei-ce n'au făcut școală multă și destulă pentru o slujbă obștească să nu se lege de ea. E împreună cu multe răspunderi și nu aduce nici un folos binelui obștesc. Pe cât se poate să-și pastreze cât de mulți lefteria strămoșească: pământul și plugăria fo-fosindu-se fiecare de binefacerile, ce aduce legea împărțirii de pământ. Un plugar harnic și deștept poate fi mai de folos lui și familiei lui și ne-amului decât un slujbaș nepriceput, atârnat de stăpanul său.

De-am fi fost noi un neam, care n'am fi simțit și n'am fi înțeles mângăerile tainice și profunde ale gliei strămoșești, de mult ne-am fi prăpădit, dar așa ne-am înfrățit soartea cu pământul acesta, și urgie și blăs-tăm ne-au sguduit, ne-au căznit — dar ea negurile au pierit și noi aici am rămas unde ne-a pomenit vremea.

Nu părăsiți plugul și brazda bine-ouvântată fraților!

2. Să îmbrățișați negoțul și mes-triile:

Banul nostru îl vârsăm în punga strănului îmbogățit din truda noastră. Înființați pe sate tovărăși și coopera-tive, cu părți mici, ca toți să poată ajunge membri, și câștigul să fie pentru toți. Dacă toate satele din jurul orașelor și-ar face tovărăși să aibă la centru magazin de marfuri de unde să se cumpere și să se dea marfa în toate satele n'am mai fi siliți să deschidem ușa prăvăliei străinilor, cari au prăsit comori de bogăție ca în povesti. În-soțindu-se toate cooperativele (pră-vălii obștești) sătești și înființându-și magazine la centre orașenești, am ve-dea în scurtă vreme, că putem trăi și fără străini, cari fiind mai bogați și mai tari decât noi își fac mendrele între noi, ca și cum ei ar fi ținut stăpânirea acestui pământ al nostru.

Să credem, că și cei-ce stau la cârma țării se chbuesc să ne facă rânduri bune, dar și la vatra sate-lor trebuie să urmeze lucruri multe. Cu osârdie la toate lucrurile bune când iarna se așterne preste noi.

România a subscris pacea.

Gen. Coandă la autorizarea Gu-vernului a subscris pacea dela Paris, cu unele modificări importante.

Anglia pentru revizuirea împă-cuirii.

Nu sunt mulțămii Italianii și Românii cu pacea. Neajunsuri găsesc toate Statele Antantei, cari s'au con-vins că mai e mult de îndreptat în hârtia de pace. Diplomații se vor chibzui să aranjeze toate jalbele nea-murilor ca să nu rămână cu ghimpii părerii de rău pentru jertfele ră-sboiului. Cu Turcia nu s'a răfuit încă Antanta.

Consiliul Dirigent.

În 3 luni se va desființa și până la unificarea pe toată linia vor ră-mânea directorate. Unificarea s'a făcut până acum cu căile ferate, cu mili-ția, acum urmează Școala.

Di Iuliu Maniu rămâne și în acest timp cu prezidenția.

De-ale deputaților Sași.

Sașii la București și-au uitat limba românească. Ei dau atestat nemțesc în camera, că sunt mulțămii cu felul alegerilor. Ne mirăm că nu știu ro-mânește și la Pesta, deși vorbeau pocit ungurește nu și ar fi căscat gura în limba lor.

Atunci nu cunoșteau pe Șvabi, nu țineau samă, că împăratul habsburg e neamț. Acum vreau să fie și Ti-ganii ai lor, să fie mai mulți la nu-măr. Așa vor vrea să fie și la mili-ție, ofițerimea și răgutele lor vor vrea să le spue: Haptac!

Atenții! jupâni, s'a născut Ro-mânia Mare!

Inoirea abonamentului. Rugăm pe On. cetitori să grabească a-și noi abonamentele până la Sărbătorile Cra-ciunului, pentru că în anul 1920 nu mai trimitem restanțieri or-nici un număr în nădejdea că-și vor plăti mai târziu gazeta. Avem greutăți mari cu susținerea gazetei și credem, că pu-tem fi de folos, dar nu putem face două jertfe, a minții și a pungii de pomana.

Di Nicolae Iorga la răspântie.

Aprigul luptător, dl N. Iorga, care se ținuse la o parte la constituirea guvernului dela București a ajuns președintele Camerii deputaților, la care post blocul parlamentar chibzui să pună pe dl V. Goldiș dela noi. Lumea era la început cam nedumirată de această întorsătură neașteptată în socotelile politice. Cu ajungerea dlui Iorga la prezidenție se începe o vreme nouă în istoria corpului legiuitor al României, când nu mai stă guvernul peste deputați ci ministri sunt solia deputaților și ai alegătorilor.

Guvernele românești și ministrii socoteau deputații ca pe niște argați ai lor, deprinși a le împlini toate dorințele.

Răul acesta facetează. Dl Iorga cunoaște și i-a pus la cântarul vredniciei pe toți oamenii politici din toate ținuturile românești, cunoaște nevoile țărănimii, neajunsurile industriașilor, ale negustorilor și ale cărturarimii. Știe de ce pătimeste viața obștească și cari sunt mijloacele de îndreptare, cunoaște ce suntem în stare să ajungem, la carte în școală și în biserică, dacă apucăm căile muncii, pornind cu cei mai destoinici și mai harnici în toate. De 20 de ani a fost îndrumător tinerimii, și-a spus cuvântul cu o pricepere uimitoare în toate întrebările vieții românești de pretutindena și n'a crutat a spune judecăți aspre unde se cădea, să încurajeze, unde observa tragere de inimă și însufleșire la oameni cari munceau și nu umblau după căpături și desertațiune. Românii de pretutindena l-au socotit model de muncă și de omenie. S'a înșelat în mulți oameni, pe cari i-a ajutat să iasă la suprafață și cari mai apoi îl uitau și-l ponegreau, în rând cu vrășmașii lui. Pe cei slabi de inger, fără rușine și speculanți nu-

poate suferi, de aici și-a făcut o droaie de vrășmași. Mulțimea însă și cei ce au stat în robie l-au admirat și l-au iubit fără șovaire. Din sufletul lui mare ne-au venit lumini de raze, când eram în întunec. Și am întărit prin dânsul nădejdea isbandei. E un nume mare, care se înalță sus peste numele oamenilor de azi și ne crește inima, când îl vedem ajuns unde e.

Când era Sibiiul santinela românească.

În mijlocul unui ținut cu cea mai harnică, mai isteată țărănime românească, Sibiiul a fost mai bine ca de o viață de om santinela Românilor din fosta Ungarie.

Acel neuitat bărbat al neamului: Andreiu Șaguna l-a ridicat deasupra importanței tuturor centrelor românești prin harnicia și însemnătatea fapturilor sale. Centru bisericesc, școale, tipografie, concentrarea de oameni dați la brazdă de el, din Sibiiu s'a revărsat în unde binefacătoare o viață nouă de învoire și progres. Din Sibiiu se conduceau frânele vieții până la Tisa. Când luară mirenii conducerea vieții politice în locul Arhierilor, Sibiiul a fost locul conferențelor naționale. Asociațiunea, Albina aici s'au ocrotit. Aici a pornit „Tribuna“ organul partidului național și societatea românească s'a primenit necontentit cu oameni noi, cari aduceau avânt nou și puteri proaspete când se părea, că se apucau căi rele și se încuibă aer nesuferit între cei din Sibiiu. Aici s'au tipărit cărți de lumină, reviste, ca esceleanta Albina Carpaților a lui I. Lăpadatu, mai târziu Rândunica și pe urmă Luceafărul. Aici s'au înfipt „Oțeliții“ și Șoimii de dăunăzi, cari avuseră, la vreme alți înaintași.

Aici a fost cea mai glorioasă Reuniune de cântări a maestrului Dima, care se întrecea cu vechile reuniuni săsești.

Aici înființează oameni de inimă Reuniunea agronomică și băncile Raiffeisen pe sate, expoziții industriale și Reuniuni de meseriași. Sibiiul are cea mai glorioasă și mai semnificativă tradiție de muncă, de îndemnuri culturale. După un an de urcare pe culmea importanței cât a stat Consiliul dirigent aici, azi suntem deșerți. Dl Ionel Crișan ni s'a dus la Cluj și Reuniunea careia îi trebuia un astfel de om, va închide ochii, cu eununa mării trecute pe frunte. Dl Victor Tordașianu, bolnăvicios cu duioșe povestește din vremuri mari și bune de altă dată. La „Albina“, bătrânul foarte respectat pentru vrednicie neuitată, Dl P. Cosma, nu se mai abate. Seacul vlădicesc ia metropolie așteaptă, prea mult un bărbat, care să înalțe o cruce chemătoare la muncă sfântă, să îndrepte, ce vremea a scâlciat.

Era în Sibiiul de altădată multă viață, care se revărsa în unde binefacătoare până în cătunele cele mai depărtate. Compatrioții Sași au două ziare zilnice, cari apără și dreg ce n'au putut sub Unguri dreg, cari deși li băteau pe umere pentru merite patriotice le dădea și peste degete când îndrăzniau la ceva.

Sibienii n'au o gazetă de zi pentru ei și pentru cei din jur, cari dela Sibiiu așteaptă cuvânt și îndrumare în momentele acestea de prefaceri. Pornesc abia la săptămână gazete populare, cari și acestea ar trebui să fie mai dese, mai lesne și mai bune.

Are Sibiiul acum funcționari și oameni cu diferite rosturi în viața publică, ce n'au uitat tradițiile santinellei române din Transilvania. Acelea trebuiesc continuate, înoite și prefăcute în nouă signale, de încheiere și întărire. Respectul pentru tradițiile

FOIȘOARĂ

Nimeni nu e fericit până la moarte.

Solon, unul din înțelepții cei mai mari ai lumii, fu găzduit odată de regele Creus, vestit prin bogățiile sale nenumărate, care și dăde poruncă să-i arate toate comorile și averile sale,

Chiemă apoi pe înțelept și-i vorbi cam astfel: Ai umblat și ai văzut multe și fama înțelepciunii tale a ajuns și până la noi. Vreau să-ți fac o întrebare: Cine e cel mai fericit om de pe pământ — crezând că-l va arăta pe el.

— Este Tellus din cetatea Atenei.

— Și de ce-l crezi pe el? — îi întrebă foarte mirat regele.

— Pentru că a trăit într'un oraș frumos și înfloritor; pentru că a avut copii cu minți și frumoși și că aceștia, la rândul lor, au avut alți copii, cari trăiesc cu toții. Pentru că, după ce s'a bucurat pe pământ de o stare destul de mulțumitoare, a murit ca un viteaz, luptându-se împotriva vrășmașilor țării sale.

După moarte poporul i-a ridicat statue, chiar pe locul unde a murit.

Regele se supăra de cele auzite și în treabă a doua-oră pe înțelept: Dar al doilea, după acest cetățean atenian, pe cine crezi mai fericit?

— Pe Cleobis și Biton, răspunse înțeleptul. Erau doi tineri sănătoși și voinici, încât amândoi au luat premiul la jocurile obștești ale țării.

La o sărbătoare mare, mama lor fiind bolnavă și voind să meargă la templu (loc de închinare), — boii fiind la câmp — s'au înbănat ei la o căruță și-au dus pe mama lor, departate de sute de metri. Lumea din templu a laudat pe cei doi fii și-a fericit pe mamă, că are astfel de fii. Mama lor, copleșită de atâta bucurie și laudă, îngenunchie și se rugă, ca cei doi fii să fie dăruiți cu cea mai mare fericire de care se poate bucura un muritor. Mare-i fu mirarea mamei, când după sfârșitul slujbei, cei doi fii, adormind în templu, nu se mai deșteptară, căci dormeau somnul de veci. Astfel își sfârșiră viața acești doi fii. Locuitorii acelu oraș, socotindu-i ca fiind bineplăcuți și iubiți de zei, le ridicară statui chiar în templu.

— Omule, ti tă e vorba regele — mă crezi tu așa de nefericit, că mă socoți mai pre jos de niște oameni săraci?

— Doamne, răspunse înțeleptul, mai întrebă ce cred nu despre fericirea oamenilor! Ce pot să spun eu altfel, când viața omenească este atât de schimbătoare! Să ne închipuim că un om trăiește 70 de ani, adică 25550 de zile; dar din aceste atâtea mii de zile nu vei găsi două care s'aducă o întâmplare la fel. Trebuie deci să credem că omul nu e decât o nestatornicie.

Tu, ce e drept ai bogății foarte mari și stăpânești popor numeros, dar cum să te cred eu cel mai fericit, când nu știu sigur, dacă le vei avea până la sfârșitul vieții. Căci omul cel mai bogat nu e cel mai fericit ca acel care n'are decât cu ce trăiește, dacă norocul nu-l norocoște până la sfârșit. *Nimeni nu e fericit până la moarte.*

Nimic mai cu puțință ca nenorocirea în bogăție și fericirea în sărăcie. Un om bogat, dar lovit de nenorociri, întru nimic nu e mai de dorit ca un om sărac dar mulțumit. Dacă cel bogat are destul bani să-și împlinescă toate dorințele și să înlocuiască pierderile, apoi cel sărac are mulțumirea care-l ferește și de unele și de altele.

culturale ale Sibiului nu poate fi numai datorită câtorva Sibieni de azi iar cei mulți să stea priponiți de interesul propriu.

Să sperăm că oameni de inimă, cari nu înțeleg să trăiască ca într-o casă pustie, salaș de lilieci și de buhe, vor reîmprospăta în curând vremurile de bucurie ale muncii, orientării și ale înbegării, acum ale tuturor.

Ministrul nou de culte.

Vestitul poet dl Octavian Goga, fiu de preot din Rășinari, fala tineretului și mângâierea bătrânilor luptători pentru neam a ajuns sftnicul Regelui Ferdinand și conducător la îndrumarea Școalei, Bisericii și a așezămintelor de cultură în România întregită. Tinăr cu înțelegere pentru starea de întârziere la binefacerile și puterile luminei și a întăririi credinței în gloata neamului așteptam să tragă brazde mănoase în ogorul școalei și al bisericii, ca să se contopească toată suflarea românească într'un suflet, sub un soare al iubirii de neam și al încrederii în Dumnezeu. Cel mai hotărât dușman al ungarilor turbați, cărora le-a spus verde că Românii nu se tem de ei, cărora le-a profetizat căderea grozavă dela izbucnirea războiului în 1914 a pribegit în străinătate, în Anglia și în Franța pentru cauza românească. În România, alături cu Nicu Filipescu și alți mari bărbați politici a îndemnat pe frații micului Regat să intre în războiul pentru mântuirea celor din robie. Vorbirile lui inflăcărâte au tres mult în campania la „pasul cel mare” izbăvitor.

În primul an de cumplită durere pentru steaua României — n'a desperat, ci în ori-ce suferință vedea

ceace... a vorbit înțeleptul, care fu lăsat să placă, fără să fie dăruit cu daruri, după obicei.

Dar cele spuse de ei s'au dovedit a fi foarte adevărate și pline de adâncă înțelepciune. Căci, precum se știe, bogatul rege Cresus, având război cu Cyrus, împăratul Persilor, fu învins, prins și osândit să ardă pe rug. Când s'a urcat pe rug, el a strigat de trei ori: O, Soloni O Soloni O, Soloni Cât de înțelept — adică — ai vorbit O, Soloni Eri, eram temut săpân pe sute de mii de vieți omenești și peste nenumărate comori pământești — azi; v.șja mea e la un pas de moarte și nimic nu mai am din tot ce am avut.

Atunci împăratul persan ceru să i-se explice acele cuvinte. Și când atât totul, gândindu-se la nestatornicia vieții omenești și la vremelnicia măririlor lumesti, tertă pe Cresus și-l făcu prieten.

Viața pământească, cu ori-câte bogății și măiri lumesti ar fi dăruită, nu poate aduce fericire omului, căci este vremelnică și schimbătoare. O clipă... și toate s'au dus. Nimeni nu poate fi fericit până la moarte. Sus, în ceruri, este împărăția fericirii veșnice.

Pr. Gr. Criveanu.

sfarmarea unei piedeci, ce ne apropie de ceasul deplinei mântuirii.

În străinătate a văzut întocmirile bune ale neamurilor mari și în școală ca și la biserică va propune îndreptări, ca să ne putem avânta la rolul, ce ni se cuvine ca neam de cultură și de înaintare. În biserică strămoșească se simțese lipsuri mari de închegare și de inoiri. Li dorim izbândă, ca și în luptele naționale de până acum.

Desbinarea bisericească.

Zarul „Tribuna” dela Arad s'a ocupat în doi numeri cu împreunarea Românilor într'o biserică națională, să nu mai fie uniți și neuniți, ci precum suntem un trup să fim și un suflet. La acest articol răspunde „Unirea”, foaia metropoliei din Blaj, că nu e vremea potrivită să ne luăm înainte acum acest lucru greu, care nu e așa de ușor, cum s'ar crede multora. Când s'a făcut unirea tuturor Românilor, a celor din vechiul Regat cu Basarabeni, Bucovina și Transilvania ar fi fost o clipă potrivită, ca și frații uniți despărțiți la 1700 dela Biserici tuturor Românilor să se apropie de noi. La Blaj era scaunul mitropolitan gol ca și la Sibiu și multă lume aștepta ca cei doi noi metropoliți să fie de o credință și de o lege. S'a ales I. P. S. Sa Păr. Suci de metropolit unit și s'au bucurat toți Românii, că un om, întreg, învățat și cinstit ia cârma Bisericii unite în mână. Întrebat fiind de zarul ce crede despre reînnoirea turmei sale la Biserica Românilor de pretutindea a răspuns, că Biserica unită își are rostul ei și întrânsa fii săi nu sunt împedcați a fi cetățeni buni ai țării și mădu're ale neamului tot atât de bune ca și ceilalți Români. Toată lumea s'a împăcat cu declarația Arhiepiscopului, care și vede de treburile multe ale bisericii și turmei sale. Numai cât anume stări de lucruri, cari vin zi de zi între oameni nu îngăduie ca desbinarea aceasta să poată fi trecută în tăcere și uitată.

Sunt pe satele noastre sărace și înepoate școale de amândouă confesiunile fără învățatori, unele au numai o școală pentru copii unei confesiuni și copiii ceilalți stau fără lumină de carte, pentru că nu au și nu pot înființa școală.

Toți copiii strânși într'o școală și sub un învățator n'ar crește cu lumina minții strănsă. Și alt neajuns.

După ce am luat noi cârma țării și administrația și școalele, avem lipsă de mulți oameni cu carte, de preoți și învățatori să le dăm slujbe, fără de cari nu putem fi. Dacă am fi la o biserică în loc de doi preoți cu poporul împărțit, am avea o parohie mai puternică și câteva sute de preoți ar ajunge în alte slujbe de stat ca să nu potignească mersul afacerilor obștești. Cât ar profita și stat și poporul năcăjit dacă am socoti chestia aceasta cu care să ne răfuim cât mai repede.

Dar iată un caz care pentru poporul dela sat trebuie lămurit îndată.

Într'un sat sunt Românii de două confesiuni, unii mai târicei, au școală, porție canonică la biserică, pe când ceilalți n'au școală nici eclezie. Amândoi preoții au congruă și ajutoare dela stat și amândoi

cer: unul înmulțirea ecleziei la suma prevăzută în lege, celalalt fără școală cere să i-se dea eclezie ca și celuilalt, căci statul e românesc și nu va prescurta o biserică românească dela dreptul legii. Să se dea pentru amândoi preoții eclezii, s'ar înghiți cel mai bun pământ de lângă sat, și nu ar ajunge cutare invalid, care și a lăsat o parte de trup în țancurile Tirolului. Statul n'are de dat și trebuie să vegheze ca țărana să nu rămână calic și cerșetor.

Paroșii, cari au un număr mare de sufletele să aibă drept a cere pământ și plată de la stat pe seama preșilor, iar cele fără numărul de suflete cerut să se ațure la cea mai tare din stat și să nu mai fie doi preoți, cari se ceartă pentru prescură — amândoi săraci și amândoi cerând ajutorul Statului, amândoi pământul, din care o jumătate ar ajunge la aiașia plugari, setoși de ei.

Iată dar că și poporul are un interes ca și statul să știe mai în grabă: mai are rost să stăm desbinați înainte și de dragul lui Dumnezeu, când sărăcia și lipsa și necultura ne ține la fel și cu cât vom rămânea mai mult așa că atât ne vom depărta mai tare de pragul mântuirii.

Știri din Sibiu.

Dela Liceul Gheorghe Lazăr, Duminecă în 28 Decembrie la 5 ore p. m se va face pomenirea cu pietate a poetului Alexandru Viăbuță. Eminentul profesor d-nul Alexandru Arbore, într'o conferință, va arăta ce comori a dăruit neamului sufletul gingaș al poetului. Pe lângă conferință vor mai fi cetiri din Viăbuță, declamări și muzică. Conferința se va ținea la liceul Gh. Lazăr.

Asociațiunea se pregătește pe Crăciun să-și țină adunarea generală amânată de când cu războiul.

Așezământul care a avut pe ministrul Oct. Goga și pe deputatul Oct. Tăslăuan nu trebuie uitat nici de popor, acum când avem să înființăm un stat cultural.

O tipografie a Asociațiunei, cu editură cu oameni de inimă în jurul ei ar însemna, că abia acum și-ar arăta binefacerile la cari înaintășii fără mijloace înzdar se cugetau. Asociațiunea trebuie luată sub ocrotirea Statului și să i-se creeze un viitor corăspunzător.

La seminariul Andreian.

A fost în ziua de St. Andreiu o frumoasă serbare pentru marele Șaguna. Dl prof. Aurel Popovici a deschis festivitatea cu un discurs de o rară frumsețe. Doi elevi cari au cetit lucrări bune și prestațiunile corului și ale declamărilor dovedesc că în Seminar n'a dispărut serioșitatea și tragera de inimă, cari vor trebui înălțate mai sus decum se putea în era trecută. Școala și biserică nu sunt așezeminte, de cari să ne uităm când plecăm pe calea cea nouă a vieții noastre naționale.

A răspuns Venerabilul Arhimandrit Pușcariu, care reamintește cu drag numele lui Șaguna, din sufletul cărăia păstrează căldura dragostii pentru biserică și cultură.

Murmură publicul sibilan.

Prăvăliașii îmbogățiți, cari ridică prețurile mărfurilor din zi în zi — pare că nici nu ar ave nevoie să le desfacă până când

nu vor fi mai scumpe, la 6 ore închid prăvăliile. Multă lume abia atunci ese din slujbă și când să-și cumpere, ce li e de lipsă găsesc ușile încuiate. Prolungirea orii de vânzare în prăvălii trebuie făcută fără săbovire.

Socialiștii teroriști.

Muncitorii socialiști nu permit intrarea în lucru a celor ce nu se înglobează în tabăra lor. Dăunății tipografiei ne-au lăsat fără ziare în timpul alegerilor. Atâția români înțeleg să stea într-o tabără cu socialiștii, cari urăsc soarta Românilor eliberați. Cine nu vrea să fie de răsul străinilor invidioși nici coada de topor în mâna dușmanilor noștri să se desfacă de aceia, cari sub masca socialismului bat câmpiile lepșilor din Pesta și din Rusia. Cei-ce lucrează direct sau indirect în contra intereselor neamului sunt dușmani, pe cari nu-i putem lăsa să se lefăiască nestingherii.

Știri din București.

Primministrul Alex. Vaida, fiind bolnav n'a putut desvolta înaintea Corpurilor legiuitoare programul de reforme și să esponă situația politică a țării cu străinătatea. Neprezentându-se să spuie programul guvernului unii răi de clanță și mai pistriți la mașe au prăsit vorba, că guvernul acesta nu va avea multe zile.

Gazeta Neamului Românesc a dăi lorga zice despre acei răuvotori, că sunt câinii flămânzi ai politicianismului, cari latră prin garduri străine.

Ședințele corpurilor legiuitoare.

Se în regulat și desbaterile nu s'au îndreptat la lucruri mai mari pentru viitor. S'au ridicat glasuri împotriva unor neajunsuri, cu banii: coroanele și rublele remase dela fostele state ungurești și rusești?

Ministrul de finanțe dl Vlad a dat lămuriri și a asigurat, că în curând se vor introduce banii noi ai țării.

Ajutorarea orfanilor, văduvelor și invalizilor de războiu pe lângă grija Societății femeilor din clasa înaltă, o va face Statul printr'un așezământ public, care va lua lință.

Socialiștii prin D. Toma Dragu se plâng de neîndreptățile dela alegeri. I sa răspuns, că socialiștii ca cei din Ungaria și Rusia, cari au îngropat țările lor, nu se îngăduie în țară. O astfel de ciumă trebuie aruncată celor de peste granițe.

Unde suut hotarele țării?

Răspunde preș. Camerii; Pană unde se întinde conștiința națională, iubirea de tot ce avem sfânt: graiu, lege și moșie.

Impotriva celorce

răspândesc știri.

Extras din Ordonanța Nr. 21 și 25.

1. Vor fi considerați ca vrednici de pedeapsă:

a) acei cari, fără rea credință, prin locuri publice, gări, trenuri, pe străzi etc. vor comunica, răspândi ori tâlmăci în orice chip știri, fie adevărate, fie din gând și păreri cu privire la operațiunile de războiu, situația și aflarea trupelor, dispozițiunile ale

autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Accesă la fapă se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 de lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a se spiona, sau trada, să aplică pedepsele provăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

RĂVAȘUL SĂPTĂMÂNII

Sibiu 21 Decembrie 1919

Mărăști În seara zilei de 5 Decembrie 1919, în sala „Unicum”, s'a dat prima serbare de deschidere, a societății „Mărăști”, filiala Sibiu — al cărui scop este pentru strângerea de fonduri, cu care să se reconstruiască satul Mărăști. Rezultatul serbarei a fost nu se poate mai frumos.

Cu această ocaziune, ținem a aduce ale noastre mulțumiri tuturor persoanelor cari au binevoit a lua parte la serbare și în special următorilor domni și doamne cari au binevoit a dona benevol societății suma de bani după cum urmează:

Dna Gr. Erema 500 cor., Dl W. Kraft 262.70 cor., costul a 2000 bilete de intrare și 300 invitați, dl Teodor Doboiu 200 cor., dl Bratu N. (Foia Poporului) 89 cor., dl Ilie Măcelariu 60 cor., dl Sub. Lt. Onișiu R. 90 Inf. 50 cor., dl Dr. Aurel Crăciunescu 22 cor., dl Licot. Dr. Stefanescu 20 cor., Dr. Wilh. Goritz 20 cor., dl Banciu 20 cor., Dn. Lapădat 11 cor., dl Pria 10 cor., dl Milea Irimie 9 cor. Dna și Dl Kovats, patronul salei „UNICUM”, care a dat sala, lumina și încălzitul în mod gratuit, cum și suma de 616 50 cor., adică 10% din venitul bușetului. Fapta Dlor. vorbește de la sine. Dea Dumnezeu să avem mulți imitatori. Directrul Filialei Sibiu: Lt-colonel Morariu.

Bogătașii de războiu. În cursul războiului săracul a trebuit să plece cu ochii la jar și cu trupul în mormânt, în îngheț și în sânge. Unii bogăți au rămas acasă pentru moșie. Cei dintâi, dacă s'au mai întors — căci pe mulți i a înghițit moartea și amarul — au ajuns la sapă de lemn. Cei rămași acasă s'au făcut putrezi de bogăți. Și la militarie, unii au ajuns pe la bunurile statului ungurese, corupt și fără căpătâin și s'au încălzit încă și ei și urmașii lor nu se vor mai speria de lipă și saracie. Ei bine, acești fericiți muritor n'au dreptul să huzurească de norocul lor, neputându-se încovoia de sâțul, pe când alții nu se pot îndrepta de trup de flămânzi. La stabilirea dărilor poporul să fie cu băgare de seamă să nu rămâie bogătașii de războiu în rând cu dajdea calicilor și a indivizilor. Ei trebuie așezați pe altă foaie de dare.

Potăile ungurești. J dovii și ciocoli ungurești întorși în capitală au început să latre prin gazetele lor. Ci că soldații au făcut revoluție, au degradat ofițerii și socialiștii au pus mâna pe conducere în orașe, alungând funcționarii Consuliului dirigent. Numele fostilor miniștri socialiști Flueraș și Jumanca e pomenit cu bucurie ca și ale unui oare care Troțchi și Lenin al lui Kuhn Béla, cioclii statelor cari să găteau de moarte. Li-e gura plină de venin și creapă de ciudă, că Românul nu se molipsește de ciuma lor. De altfel ție să în toată libertatea de năravurile lor până măi au un petec de țeară, în care se strânge scursoarea tică oșiei și imbecilității omenești. La noi curg ape limpezi și stăpânește cuviința și rădăniala.

Rugăminte Domnilor studenți, preoți, învățători, dascăli, primari și notari dela țară, în interesul binelui obștesc, ca „Gazeta Poporului” să fie

cât mai folositoare sâtenilor, vă rugăm, să ne trimiteți articole scurte, în ce privește viața plugarilor, ca: gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, sfaturi bune, poezii populare, strigături la horă, datini vechi, toate din Transilvania și Banat, precum și ghicitori, petreceri țărănești, în sfârșit tot ce se leagă de viața dela sate.

Scrisoarea să fie citeată și lucrurile să nu se întindă prea tare, ca să-l obosim pe cetitori.

Posta Redacțiunii.

Abonatului P. S. în C. Pământ de curți poate primi din grădini sau livezi de lângă șat ori ce plugar sau fost soldat care n'are loc de curte. Acelea se espropriează. Mărimea unei grădini poate fi 1/4 jogăr adică 400 stângini. Mai mare nu îngăduie legea.

Lui S. J. în V. Dta atinge o chestie foarte delicată, dar însemnată. Ai tot dreptul, că în trecut licențele de prăvălii și beuturi erau plocioane pentru servicii politice, pe cari le făcea administrația și deputații streinilor și celor cu valvă la alegeri. Zici, să se ia toate licențele vechi și să se dea din nou la oameni, cum se cade și mai ales invalizilor și văduvelor de războiu. Când s'ar șterge toate și să se înființeze consumuri pentru toți încă ar fi bine. Despre schimbarea licențelor vom face întrebare la un bărbat pricepător și voiu scrie, iar dacă mai mulți vor socoti la fel cu Dta veți face cătră sfatul țării o jalbă, să se ștergă licențele pe cari le-au dat dușmanii noștri unor indivizi de printre noi să ne îmbete cu otrăvuri, să ne sărăciească. Ce ne-i scris e lucru însemnat și vreau să mai scrii și despre alte nepotriviri, ce observăți pe sate.

Mersul trenurilor în Sibiu.

1. Sibiu — București pleacă ora 9.50 a. m.
2. București — Sibiu sosește . 6.30 p. m.
3. Sibiu — Copșa-mică pleacă, 6.20 a. m.
4. 3.06 p. m.
5. 10.50 seara
6. Copșa-mică — Sibiu soa. . 7.05 a. m.
7. 11.35 a. m.
8. 10.05 seara
9. Sibiu — Vințul de Jos pleacă, 4.00 p. m.
10. Sibiu — Vințul de Jos soa. . 8.18 a. m.
11. Sibiu — Cisnădie pleacă . 5.00 p. m.
12. Sibiu — Cisnădie sosește . 7.00 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fie-care Luni, Mercuri și Vineri 7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu sosește în fie-care Marți, Joi și Sâmbătă 7.00 p. m.

Dentistul Munteanu

str. Cisnădiei Nr. 28
consultații 8—12—5

247 2—

Anunturi

și reclame

se primesc

la administrația
„Gazetei Poporului”